

5. รายละเอียดงานภูมิสถาปัตยกรรม

5. รายละเอียดงานภูมิสถาปัตยกรรม

5.1 แนวคิดด้านการใช้วัสดุพืชพรรณ (ไม้ยืนต้น) และการดูแลรักษา

- การออกแบบพืชพรรณจะมีการเลือกใช้พรรณไม้ที่แตกต่างกันไปตามตำแหน่งที่ตั้งขึ้นอยู่กับประโยชน์และจุดประสงค์ในการปลูก เช่น ต้องการสร้างบรรยากาศให้กับพื้นที่, ต้องการเน้นพื้นที่ หรือนำสายตา เป็นต้น
- โดยการออกแบบจะมีการเลือกใช้พรรณไม้ทั้งหมดแบ่งตามลักษณะเป็น 4 ประเภท คือ 1. พรรณไม้ไม่มีดอกหรือผลัดใบ, 2. พรรณไม้ที่มีลักษณะพิเศษ, 3. พรรณไม้สีเขียวตลอดปีให้ร่มเงาและช่วยนำสายตา 4. พรรณไม้สีเขียวตลอดปีมีหน้าที่กำหนดขอบเขต หรือ บังสายตา โดยจะจัดวางอยู่ในตำแหน่งต่างๆ ดังนี้
 - 1) **พรรณไม้ไม่มีดอกหรือผลัดใบ** เลือกปลูกในตำแหน่งที่ต้องการสร้างบรรยากาศให้กับพื้นที่และสร้างเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่ในบริเวณที่สำคัญต่างๆ เช่น บริเวณตึกอริการ, พื้นที่บริเวณทางเข้าด้านประตูฝั่งถนนราวิวาสราชนครินทร์ซอย 17 และพื้นที่พักผ่อนริมสนามฟุตบอลด้านฝั่งถนนราวิวาสราชนครินทร์
 - 2) **พรรณไม้ที่มีลักษณะพิเศษ** เลือกปลูกในตำแหน่งที่ต้องการสร้างจุดสนใจหรือจุดเด่นที่แตกต่างจากบริเวณโดยรอบ เพื่อให้เป็นจุดสังเกตและเห็นได้ชัด ซึ่งต้นไม้กลุ่มนี้จะเลือกวางในตำแหน่งที่ต้องการเน้นพื้นที่ให้สามารถเห็นได้ชัดเจน เช่น บริเวณประตูทางเข้าอาคารที่สำคัญ, บริเวณประตูทางเข้ามหาวิทยาลัย และบริเวณจุดเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่เทคนิคกรุงเทพและพื้นที่บิโตรพิกซ์ เป็นต้น
 - 3) **พรรณไม้สีเขียวตลอดปีให้ร่มเงาและช่วยนำสายตา** โดยพรรณไม้ชนิดนี้จะเป็นพรรณไม้ที่เลือกใช้เป็นส่วนใหญ่ในพื้นที่ซึ่งจะวางกระจายกันไปตามส่วนต่างๆ ของพื้นที่ แต่ที่เห็นได้ชัดจะเป็นบริเวณทางสัญจรหลักภายในมหาวิทยาลัย เพื่อจุดประสงค์ในการนำสายตากำหนดขอบเขตของทางสัญจรตลอดจนช่วยสร้างบรรยากาศและให้ร่มเงากับทางสัญจร เช่นบริเวณ ทางเดินเท้ารอบสนามฟุตบอลของพื้นที่เทคนิคกรุงเทพ เป็นต้น
 - 4) **พรรณไม้สีเขียวตลอดปีมีหน้าที่กำหนดขอบเขตหรือบังสายตา** เลือกปลูกในตำแหน่งที่ต้องการจะปิดบังสายตาเพื่อให้เกิดความเรียบร้อย สวยงาม หรือสร้างความเป็นส่วนตัว เช่น บริเวณรอบรั้วของมหาวิทยาลัยเพื่อปิดบังมุมมองและช่วยกรองเสียงจากผู้คนสัญจรผ่านไปมาบนถนนโดยรอบเพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัวภายในมหาวิทยาลัย, บริเวณที่ต้องการปิดบังสวนแลกรักษาออกจากส่วนอื่นๆ เพื่อสร้างความเรียบร้อยสวยงามให้กับพื้นที่ เป็นต้น
- การดูแลรักษาบริเวณและสภาพภูมิทัศน์ในพื้นที่มหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างมากในการสร้างความเป็นอุทยานการศึกษา ทางมหาวิทยาลัยควรมีการจัดงบประมาณสำหรับดูแลรักษาบริเวณ
- งานดูแลรักษาบริเวณมีข้อควรคำนึงถึงที่สำคัญคือ

- ต้นไม้และพืชพรรณเป็นสิ่งมีชีวิตเช่นเดียวกับคนและสัตว์ จึงต้องการอาหารที่ดีและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต จึงต้องมีการดูแลอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ
- งานดูแลรักษาทั่วไป ได้แก่ การรดน้ำ การตัดหญ้า การเก็บถางวัชพืช อาจสามารถทำได้โดยการฝึกฝนพนักงานของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้ว
- งานดูแลรักษาที่ต้องการความเชี่ยวชาญพิเศษ ได้แก่ การตัดแต่ง การตรวจสุขภาพ การป้องกันและรักษาโรคต่างๆ ควรมีการพิจารณาการจัดจ้างหน่วยงานเอกชนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการดูแลรักษาภูมิทัศน์ โดยเฉพาะต้นไม้ใหญ่
- ต้นไม้ใหญ่ในเขตเมือง เจริญเติบโตในสภาพแวดล้อมที่อาจไม่เอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตได้ดีมากนัก และมักเกิดปัญหาทั้งใบและรากที่ขัดแย้งกับแนวระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ทั้งใต้ดิน เช่น ท่อระบายน้ำ และในอากาศ เช่น สายไฟฟ้า รวมไปถึงการฉีกหักของกิ่งก้านจากการเฉี่ยวชนของรถยนต์ ซึ่งหากไม่ได้รับการตัดแต่งและรักษาบาดแผลรักษาแผลเหล่านั้นอย่างถูกต้อง จะทำให้ต้นไม้อ่อนแอ ทั้งในส่วนของระบบรากและลำต้น และในระยะยาวอาจก่อให้เกิดการยืนต้นตาย หรือโค่นล้มลง อันอาจก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินได้
- ในขณะเดียวกัน ต้นไม้ใหญ่ในเมืองก็มีส่วนช่วยในการรักษาสภาพแวดล้อมและทำให้ภูมิทัศน์ของเมืองสวยงามน่าอยู่ขึ้น นอกจากนั้นการปลูกต้นไม้ในตำแหน่งที่เหมาะสม ยังช่วยลดความร้อนในบริเวณลงได้เป็นอย่างมาก เช่น การปลูกต้นไม้ใหญ่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของอาคารซึ่งเป็นทิศที่มีแดดแรงเกือบตลอดวัน ต้นไม้จะช่วยป้องกันความร้อนที่แผ่เข้าสู่ตัวอาคาร ซึ่งสามารถช่วยลดระดับการใช้เครื่องปรับอากาศได้อีกด้วย
- ประกอบกับการปลูกต้นไม้ใหญ่เพื่อบังแสงแดด การสร้าง “หลังคาเขียว” (Green Roof) ก็เป็นอีกหนทางหนึ่งในการช่วยลดความร้อนที่เข้าสู่อาคารจากทางหลังคา โดยหลังคาเขียวนี้ มีทั้งประเภทที่มีการใช้งานและการดูแลรักษาน้อย (Extensive Green Roof) ซึ่งมักใช้พืชพรรณประเภทไม้คลุมดินที่ดูแลรักษาง่ายและไม่ได้มีการออกแบบพื้นที่เพื่อการใช้สอยมากนัก หรือแบบที่มีการใช้งานได้สูงและต้องการการดูแลรักษา (Intensive Green Roof) เช่นการจัดสร้างสวนบนหลังคาเพื่อการพักผ่อนของผู้ใช้อาคาร เป็นต้น สวนหลังคาประเภทนี้ควรมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า พร้อมกับการออกแบบอาคาร เนื่องจากต้องมีการคำนวณโครงสร้างเพื่อรองรับน้ำหนักของดินและวัสดุพืชพรรณ รวมทั้งเรื่องของการเผื่อพื้นที่ที่เพียงพอสำหรับการใส่ดินปลูก จึงควรมีการประสานงานกับภูมิสถาปนิกตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของการออกแบบอาคาร
- นอกจากนั้น พื้นที่ลาดเชิงขนาดใหญ่ เช่น ลานจอดรถหรือลานด้านหน้าอาคาร ที่มักปูด้วยคอนกรีต ลาดยาง หรือบล็อกคอนกรีต ซึ่งเป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติในการอมความร้อนไว้เป็นเวลานาน ทำให้พื้นที่บริเวณนั้นมีอุณหภูมิสูงกว่าบริเวณที่เป็นพื้นที่อ่อนนุ่ม (softscape) การที่มีร่มเงาจากต้นไม้ปกคลุมพื้นที่ลาดเชิงเหล่านี้ จะทำให้การดูดซับความร้อนลดน้อยลงและช่วยลดอุณหภูมิของบริเวณนั้นลงได้มาก

- เนื่องจากการเจริญเติบโตของต้นไม้ใช้ระยะเวลายาวนานกว่าที่จะสูงใหญ่และแผ่เงาร่มรื่น มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเก็บรักษาต้นไม้ใหญ่ในบริเวณ โดยเฉพาะเมื่อมีโครงการปรับเปลี่ยนพื้นที่และการก่อสร้างอาคารใหม่ ควรวางข้อกำหนดในการออกแบบให้พยายามเก็บต้นไม้ใหญ่ไว้ให้มากที่สุด รวมถึงการตั้งข้อกำหนดการจัดจ้างผู้รับเหมาก่อสร้างให้มีการดูแลรักษาต้นไม้ใหญ่อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
- วิชารุกขกรรม (Arboriculture) คือวิชาที่ว่าด้วยการดูแลรักษาต้นไม้ขนาดใหญ่ ส่วน “รุกขกร” (Arbotist) คือผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานี้ ซึ่งจะเป็นผู้มีความชำนาญพิเศษในการดูแลรักษาต้นไม้เมือง เป็นความรู้ที่แตกต่างจากความรู้ด้านการดูแลรักษาต้นไม้ป่าและสวนผลไม้ ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรพิจารณาจัดจ้างรุกขกรมาเป็นผู้ดูแลต้นไม้ในบริเวณ โดยอาจจ้างในรูปของการดูแลรักษาเป็นรายเดือน หรือเป็นครั้งๆ ตามความจำเป็น นอกจากนั้นการส่งเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยซึ่งมีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับหัวหน้างานและระดับผู้ปฏิบัติ ไปฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ในด้านดังกล่าว ก็ถือเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว

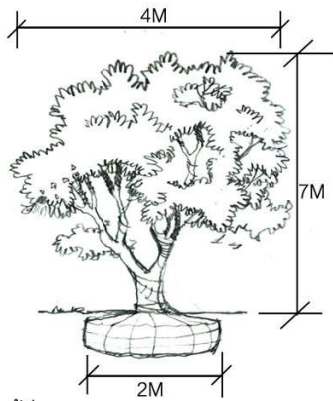
พื้นที่พระนครใต้

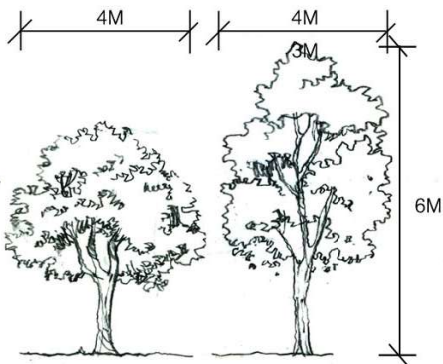
LEGEND

- พรวนไม่มีดอกหรือผลัดใบ
- พรวนไม้ที่มีลักษณะพิเศษ
- พรวนไม้สีเขียวตลอดปีให้ร่มเงาและช่วยนำสายตา
- พรวนไม้สีเขียวตลอดปีมีหน้าที่กำหนดขอบเขต หรือ บังสายตา

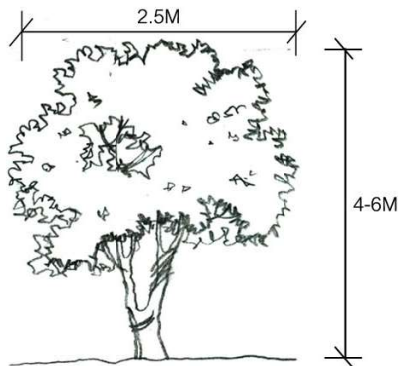
A0 ; SCALE 1:1250
A3 ; SCALE 1:3000
0 10 20 50 100

ต้นไม้ที่มีลักษณะพิเศษ (SPECIMEN TREES)

ต้นไม้ที่มีสีเขียวตลอดปี (EVER GREEN)

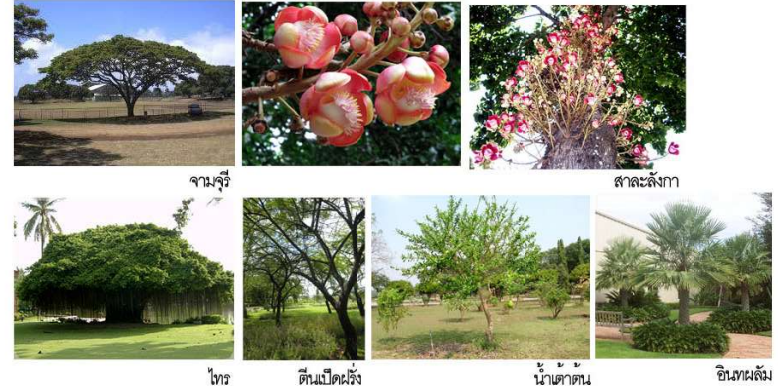
ต้นไม้ที่มีดอกและหรือผลัดใบ (FLOWERING OR DECIDUOUS)

ผังแนบพระยะยาวมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ในที่นี้เราจะกล่าวถึงต้นไม้ใหญ่ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างภูมิทัศน์ที่ดีให้แก่มหาวิทยาลัย โดยจะแบ่งกลุ่มต้นไม้ตามลักษณะเด่นและหน้าที่ใช้สอยดังนี้

คำจำกัดความ

ต้นไม้ที่มีลักษณะพิเศษเช่นมีลักษณะที่โดดเด่นและมีรูปฟอร์มที่สมบูรณ์เต็มวัย คือมีทรงพุ่มที่ตึกหนา ลำต้นแข็งแรง และได้รับทรงตามลักษณะของต้นไม้ชนิดนั้นๆ โดยทั่วไปจะใช้ในบริเวณที่เราต้องการเน้นให้เป็นจุดเด่น หรือเป็นต้นไม้ประธานในสวน สามารถปลูกต้นเดี่ยว เช่น จามจุรี สาละลังกา ชมพูพันธุ์ทิพย์ สาเก ไทร หรืออาจจะใช้ต้นไม้ที่มีขนาดเล็กลงมาปลูกเป็นกลุ่ม 3-5 ต้น เช่น กลุ่มของต้นสาธร ลีลาวดี ชงโค เหลืองปริติยธร หรืออาจจะเป็นกลุ่มของต้นปาล์มขุด ตาลฟ้า อินทผลัม น้ำเต้าต้น ตีนเป็ดฝรั่ง เป็นต้น

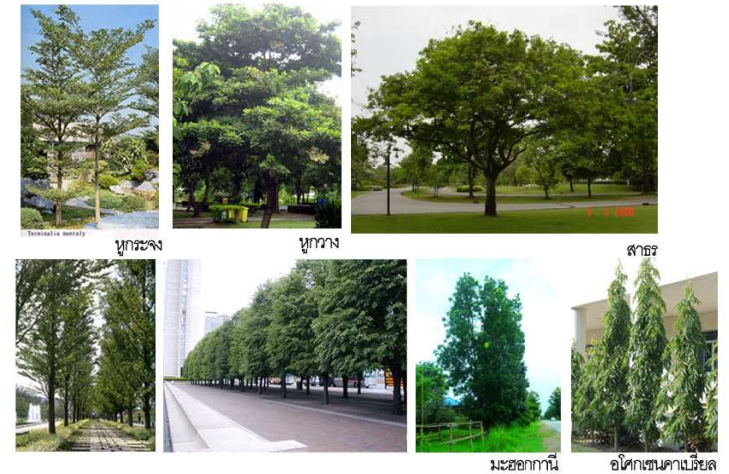

คำจำกัดความ

ต้นไม้ที่มีสีเขียวตลอดปี ต้นไม้ชนิดนี้จะไม้ที่ตกแน่น อาจมีการผลัดใบบ้างแต่ไม่มากนัก ซึ่งในที่นี้เราจะแบ่งตามรูปลักษณะออกเป็น 2 ชนิด ตามหน้าที่การใช้สอยได้แก่

2.1 ต้นไม้สีเขียวที่โปร่งเบา จะมีลักษณะทรงพุ่มกว้าง เช่น หูกกระจง หูกวาง ต้นสาธร โดยจะใช้พรรณไม้ชนิดนี้ในที่มีมีการใช้งานประจำ เช่น บริเวณเส้นทางอาคาร ภายนอกอาคาร ทางเดินหลักซึ่งอาจจะทำเป็นถ้ำต้นไม้ก็ได้ ควรจะเป็นต้นไม้ที่โตเร็ว แข็งแรง และไม่เปลืองงบประมาณในการดูแล

2.2 ต้นไม้สีเขียวที่มีหน้าที่ กำหนดขอบเขต (BOUNDARY) บังสายตา (SCREENING) เป็นกันชน (BUFFER) หรือเป็นฉากหลังให้กับอาคารหรือภูมิทัศน์ (BACK DROP) ทรงพุ่มอาจจะไม่ต้องแผ่กว้างนัก อาจจะเป็นทรงกรวยหรือทรงกระบอกเช่น มะฮอกกานี กระทิง สนประติพัทธ์ อโศกเซนคาเบรียล เป็นต้น

คำจำกัดความ

พรรณไม้ชนิดนี้บางชนิดอาจจะมีดอกสวยและกลิ่นหอม หรือบางชนิดอาจจะสวยงามอย่างเดียว บางชนิดอาจจะผลัดใบจนหมดต้นเหลือแต่ดอกเช่น ราชพฤกษ์ ชมพูพันธุ์ทิพย์ เหลืองปริติยธร ลีลาวดี ทองกลางลาย บางชนิดอาจจะมีทั้งใบและดอก เช่น ป๊อบ โดยจะสามารถใช้ในบริเวณที่เป็นมุมมองที่สวยงาม หรือเพื่อสร้างบรรยากาศ ให้กับบริเวณนั้นๆ เนื่องจากการผลัดใบ หรือการผลัดดอก จะเห็นความแตกต่าง อย่างชัดเจนในฤดูต่างๆทำให้เกิดบรรยากาศและอารมณ์ที่ค่อนข้างแตกต่างในแต่ละช่วงปี แต่ต้นไม้ผลัดใบมักต้องการการดูแลค่อนข้างมาก จึงอาจจะใช้ในบริเวณที่ทางมหาวิทยาลัยสามารถดูแลได้โดยสะดวก และมีจำนวนไม่มากนัก

แนวความคิดด้านการเลือกใช้พืชพรรณ

จัดเตรียมโดยบริษัท ดี.เอส.บี.แอสโซซิเอตส์ จำกัด

สภาพภูมิทัศน์ที่ยังขาดการดูแลรักษาที่เหมาะสม เพื่อรักษาความเป็น "อุทยานการศึกษา"

สภาพภูมิทัศน์ที่สะอาดเรียบร้อย เหมาะสมกับการเป็น "อุทยานการศึกษา"

ต้นไม้ในเขตเมืองที่ไม่ได้รับการดูแลรักษาอย่างเหมาะสม

ต้นไม้ในเขตเมืองที่มีความสมบูรณ์สวยงาม เนื่องจากการดูแลรักษาที่เหมาะสม

ผังแม่บทระยะยาวมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร

จัดเตรียมโดยบริษัท ดี.เอส.บี.แอสโซซิเอตส์ จำกัด

ป่าในเมือง (Urban Forestry)

ช่วยลดการแผ่รังสีความร้อนเข้าอาคารทำให้ลดการใช้พลังงานซึ่งเป็นสาเหตุของการปลดปล่อย CO2

- ปลูกต้นไม้ใหญ่เพื่อให้ร่มเงาให้มากที่สุด
- ปลูกให้ร่มเงาแก่ผนังอาคารที่โดนแดดมาก โดยเฉพาะด้านตะวันตกและตะวันตกเฉียงใต้
- ปลูกต้นไม้ใหญ่เพื่อให้ร่มเงาแก่ ถนน / ลานคอนกรีต-แอสฟัลต์
- จัดทำสวนหลังคาหรือ “หลังคาเขียว” บนหลังคา / ดาดฟ้าอาคารทุกหลัง

การปลูกต้นไม้ใหญ่เพื่อช่วยลดความร้อนบนผิวถนน และบนผนังอาคารโดยเฉพาะทางทิศตะวันตกเฉียงใต้

การจัดทำสวนหลังคาแบบการใช้งานน้อย (Extensive Green Roof) และแบบการใช้งานสูง (Intensive Green Roof)

จัดเตรียมโดยบริษัท ดี.เอส.บี.แอสโซซิเอตส์ จำกัด

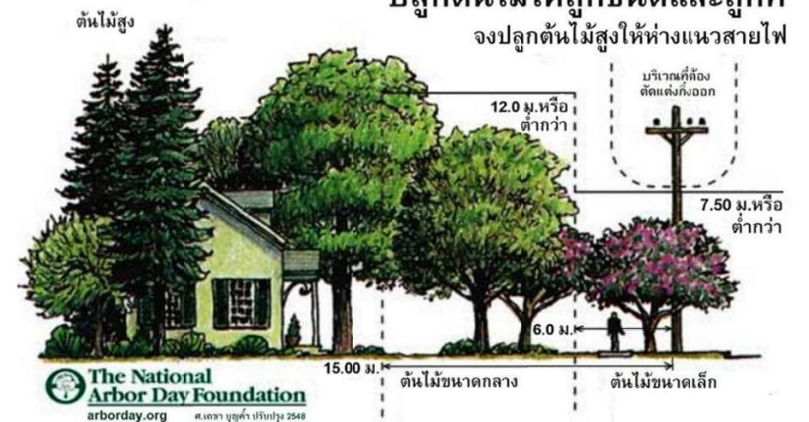
“รุกขกร” (Arborist)

หรือผู้ที่ผู้ศึกษาวิชาชีพ “รุกขกรรม” (Arboriculture)

เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการดูแลรักษาต้นไม้ใหญ่ในเมือง

ปลูกต้นไม้ให้ถูกชนิดและถูกที่
จงปลูกต้นไม้สูงให้ห่างแนวสายไฟ

ความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้ต้นไม้ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมช่วยสร้างความรื่นรมย์และสภาพแวดล้อมที่ดีต่อชุมชน

5.2 แบบขยายรายละเอียดเฉพาะส่วน

ผังตำแหน่งแบบขยายรายละเอียดเฉพาะส่วน

- 1) **รายละเอียดพื้นที่ด้านหน้าอาคารใหม่วิทยาศาสตร์** เป็นการออกแบบพื้นที่ courtyard ด้านหน้าอาคารออกแบบโดยคำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ในกิจกรรมที่หลากหลาย โดยจะมีการจัดแบ่งพื้นที่ใช้งานออกเป็นส่วนที่มีรูปแบบต่างกัน สำหรับกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่นพื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน และการทำกิจกรรมเพื่อการศึกษาที่มีความ passive และพื้นที่เปิดโล่งสำหรับกิจกรรมที่มีความ active มากกว่า เช่น กิจกรรมกีฬา หรือการแสดงต่างๆ เป็นต้น ซึ่งจะใช้ลักษณะการยกหรือระดับของพื้นที่ให้ไม่เท่ากัน ซึ่งนอกจากจะทำให้พื้นที่มีมิติมากขึ้นแล้วยังเป็นตัวช่วยในการกำหนดขอบเขตของพื้นที่กิจกรรมได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังมีการออกแบบโดยใช้องค์ประกอบทางภูมิทัศน์ช่วยในการสร้างบรรยากาศให้กับพื้นที่ให้เกิดความสวยงาม และร่มรื่นเหมาะสมกับความเป็นอุทยานการศึกษาอีกด้วย

○ ผังบริเวณ

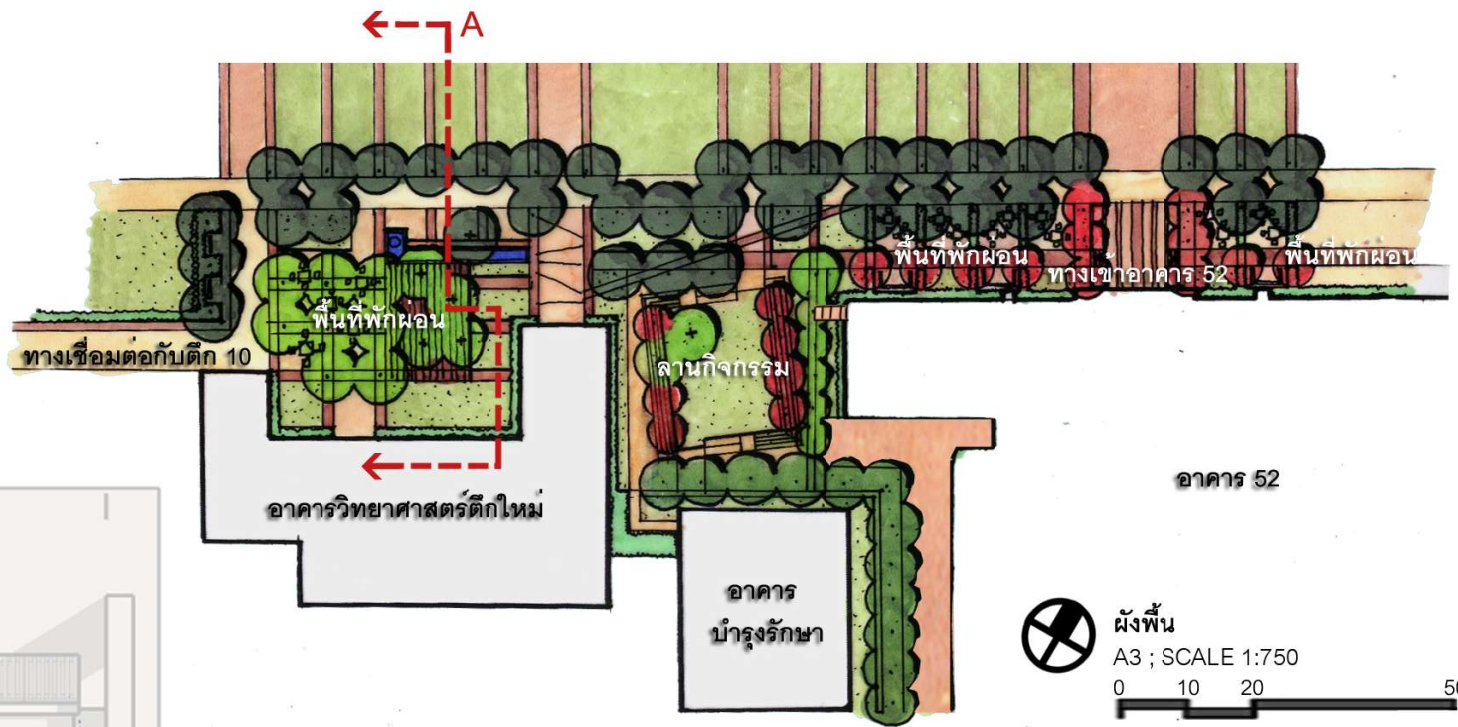
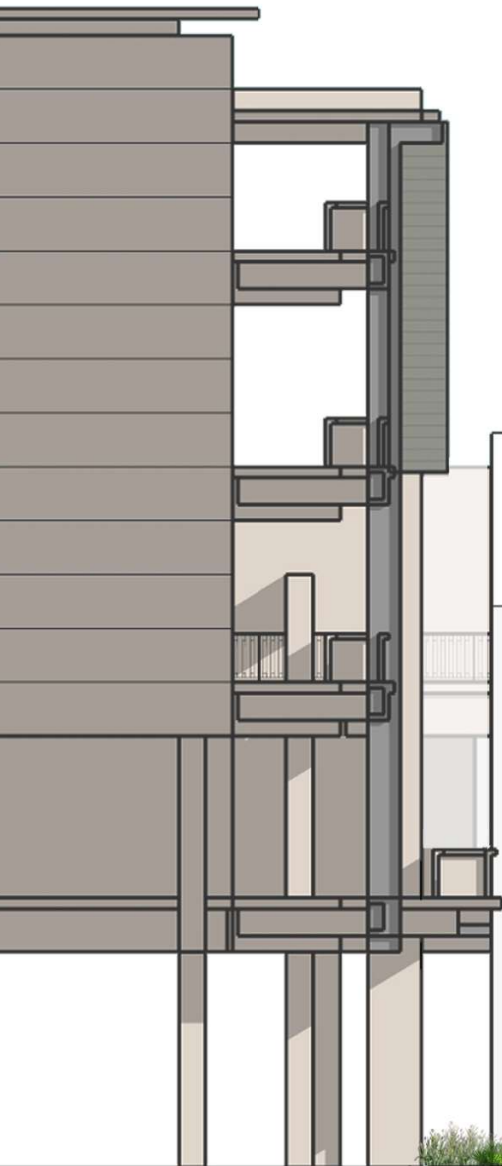
- การออกแบบพื้นที่ด้านหน้าอาคารวิทยาศาสตร์จะแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วนและมีความเชื่อมต่อกันของกิจกรรมกับพื้นที่โดยรอบ โดยพื้นที่ด้านหน้าอาคารวิทยาศาสตร์และอาคาร 52 จะออกแบบให้เป็นพื้นที่สำหรับนั่งพักผ่อน หรือทำกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ เพื่อเป็นพื้นที่รองรับกิจกรรมที่ขยายออกมาจากการทำกิจกรรมในอาคาร เชื่อมต่อกันด้วย พื้นที่ลานโล่งที่ใช้ร่วมกันระหว่างตึกวิทยาศาสตร์ใหม่และตึก 52 ซึ่งเป็นลานกิจกรรมสำหรับกิจกรรมที่ต้องการใช้พื้นที่เปิดโล่งขนาดใหญ่

ใหญ่ มีลักษณะเป็นการกระดืบพื้นลง (sunken) เป็นชั้นบันไดรอบด้านเพื่อให้สามารถนั่งชมกิจกรรมโดยรอบได้

- การออกแบบได้มีแนวคิดในการดึงธรรมชาติเข้ามาใกล้ชิดผู้คนและสถาปัตยกรรมมากขึ้นโดยการผลิตผลงานกันระหว่างพื้นที่ softscape และ พื้นที่ hardscape เข้าด้วยกัน ลดการใช้พื้นที่ลาดชันให้น้อยลงและแทนด้วยหญ้ามากขึ้นเพื่อช่วยลดความร้อนให้กับอาคาร และยังสร้างบรรยากาศที่ร่มเย็นและร่มรื่นให้กับพื้นที่อีกด้วย
- การเลือกใช้พรรณไม้ ควรมีการจัดวางพรรณไม้ที่แตกต่างกันออกไปตามพื้นที่ใช้งาน เช่น บริเวณที่เป็นพื้นที่สำหรับการนั่งพักผ่อนทำกิจกรรม จะมีการปลูกต้นไม้เป็นกลุ่มเพื่อเป็นการช่วยสร้างให้เกิดความร่มเย็น , บริเวณที่เป็นทางสัญจรจะมีการปลูกต้นไม้เป็นแถว แนวเพื่อเป็นการนำสายตาและกำหนดขอบเขตกว้างของทางสัญจร และปลูกต้นไม้ในลักษณะล้อมพื้นที่ เช่น บริเวณลานกิจกรรมในพื้นที่เปิดโล่ง และจะมีการเลือกใช้พรรณไม้ที่มีสีสดและรูปทรงที่สวยงาม สำหรับพื้นที่ทางเข้าอาคาร, ด้านหน้าอาคาร หรือพื้นที่ที่ต้องการสร้างความเป็นเอกลักษณ์

○ รูปตัด

- จากรูปตัดจะเห็นได้ว่าพื้นที่ที่มีความเป็นมิติมากด้วยการยกระดับพื้นที่และการยกระดับนี้ยังช่วยในการกำหนดขอบเขตของกิจกรรมที่แตกต่างกัน มีการออกแบบยกพื้นที่ส่วนนั่งพักผ่อนบางส่วน ขึ้นมาจนอาจจะใช้เป็นที่นั่งพักผ่อนในเวลาปกติแล้ว ยังสามารถใช้เป็นเวทีสำหรับการจัดแสดงต่างๆของนักศึกษาได้อีกด้วย ระหว่างพื้นที่พักผ่อนและพื้นที่ทางสัญจร มีการใช้บ่อน้ำเป็นตัวกั้นพื้นที่ ซึ่งนอกจากเป็นองค์ประกอบในการช่วยกำหนดขอบเขตพื้นที่แล้วยังสามารถช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีได้อีกด้วย บริเวณส่วนที่เป็นทางสัญจรจะมีการเว้นระยะออกมาเล็กน้อยเพื่อใช้เป็นพื้นที่นั่งพักหรือ ใช้เป็นพื้นที่พักผ่อนชั่วคราว ได้โดยไม่กีดขวางทางสัญจร

0 1 2 5 รูปตัด A

รายละเอียดพื้นที่ด้านหน้าอาคารใหม่วิทยาศาสตร์

2) รายละเอียดทางเชื่อมระหว่างพื้นที่เทคนิคกรุงเทพและพื้นที่บึงพิตรพิมุข แนวความคิดในการ

ออกแบบจะมีลักษณะเช่นเดียวกับบริเวณพื้นที่ด้านหน้าอาคารวิทยาศาสตร์ใหม่ โดยจะจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วนสำหรับตอบสนองต่อกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไปโดยใช้การเล่นระดับเพื่อกำหนดขอบเขตของพื้นที่ใช้งานและลักษณะของกิจกรรมที่เกิดขึ้น

○ ฝั่งบริเวณ

- มีการออกแบบให้มีพื้นที่พักผ่อนอยู่โดยรอบของอาคาร 21 และ 22 โดยมีลักษณะของสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไปทั้งพื้นที่นั่งพักผ่อนริมน้ำ พื้นที่บริเวณระหว่างอาคารทั้งสองหลังซึ่งเป็นการเชื่อมต่อกิจกรรมของทั้งสองอาคารเข้าด้วยกัน และพื้นที่นั่งพักผ่อนบริเวณริมทางสัญจรหลัก นอกจากนี้ยังมีพื้นที่สำหรับทำกิจกรรมที่มีความ active และต้องการพื้นที่เปิดโล่งขนาดใหญ่ คือ บริเวณสนามหญ้า และบริเวณลานกิจกรรมด้านหน้าอาคาร 22
- การใช้พืชพรรณจะมีการวางตำแหน่งของต้นไม้แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของกิจกรรม และเลือกใช้พรรณไม้ที่ช่วยในการนำสายตาลูกสองฝั่งของทางสัญจรเพื่อเป็นการช่วยนำสายตาเข้าสู่พื้นที่ด้านในของมหาวิทยาลัย
- บริเวณทางเข้าติดกับถนนราธิวาสราชนครินทร์ซอย 17 ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่บึงพิตรพิมุขและพื้นที่เทคนิคกรุงเทพมีการ ออกแบบโดยการเปิดพื้นที่เปิดโล่งเพื่อเป็นการเน้นทางเข้าและสำหรับรองรับผู้คนจำนวนมากที่สัญจรผ่านไปมาได้สะดวก

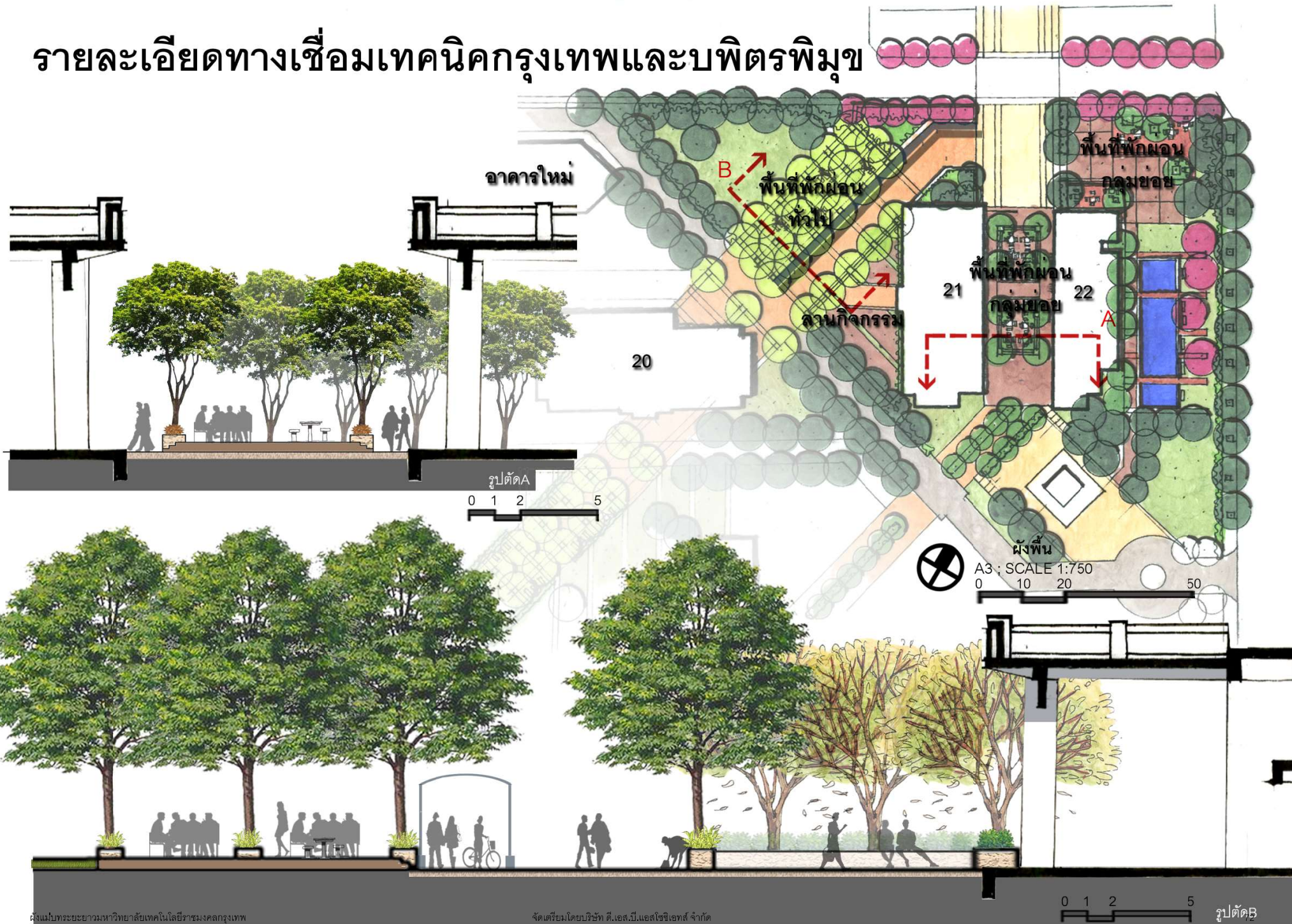
○ รูปตัด A

- มีการออกแบบพื้นที่ระหว่างตึก 21 และ 22 ให้เป็นพื้นที่สำหรับพักผ่อนโดยยกระดับพื้นที่ขึ้นมาแยกกับบริเวณที่เป็นทางสัญจรสองข้าง

○ รูปตัด B

- เป็นรูปตัดบริเวณทางสัญจรหลักที่เชื่อมต่อกับพื้นที่ด้านในของมหาวิทยาลัย ออกแบบให้มีพื้นที่พักผ่อนบริเวณด้านข้าง ตลอดจนมีทางเดินที่มีหลังคาคลุมสำหรับบังแดดและฝน บริเวณด้านหน้าอาคารมีการออกแบบให้มีการเว้นพื้นที่ส่วนหนึ่งลึกเข้าไปเพื่อใช้เป็นพื้นที่สำหรับพักรอในเวลาสั้นๆ นอกจากนี้เป็นพื้นที่นั่งพักคอยแล้วมีการใช้พรรณไม้ที่มีลักษณะที่สวยงามเพื่อปลูกเป็นแถวแนวช่วยในการนำสายตาและเน้นทางเข้าอาคารอีกด้วย

รายละเอียดทางเชื่อมเทคนิคกรุงเทพและบพิตรพิมุข

5.3 แนวคิดด้านองค์ประกอบทางภูมิทัศน์

การออกแบบองค์ประกอบทางภูมิทัศน์มีอยู่หลายประเภทด้วยกันในเบื้องต้น จะกล่าวถึงการออกแบบภูมิทัศน์สำหรับ 1. พื้นที่ที่ชัชวาล 2. ป้ายอาคาร 3. แนวคิดในการเลือกใช้ดวงโคม 4. แนวความคิดในการเลือกใช้ที่นั่ง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 1) **แนวความคิดในการออกแบบพื้นที่ที่ชัชวาล** พื้นที่ที่ชัชวาลสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ พื้นที่ที่ชัชวาลขนาดเล็กแยกตามประเภทจัดวางสำหรับทุกอาคาร และ พื้นที่ที่ชัชวาลขนาดใหญ่แบบคอนเทนเนอร์ชัชวาลจัดวาง 4 จุด รวม 10 จุด
 - **พื้นที่ที่ชัชวาลขนาดเล็ก**
 - ออกแบบพื้นที่โดยรอบพื้นที่ที่ชัชวาลขนาดเล็กโดยมีแนวคิดในการปิดบังมุมมองพื้นที่ที่ชัชวาลจากสายตาของผู้คนที่เดินผ่านไปมา เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย โดยคำนึงถึงความเรียบง่าย สวยงาม ดูแลรักษาได้ง่าย นอกจากนี้ยังออกแบบให้มีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมโดยตัวถังชัชวาลจะใช้ลักษณะดังชัชวาลของ กทม. ที่มีสีแตกต่างกันแยกตามประเภทของชัชวาล
 - มีการออกแบบให้ไม้ไม้ตัดแต่งโอบล้อมโดยรอบพื้นที่ เพื่อบังสายตาและสร้างความกลมกลืนกับธรรมชาติ โดยพรรณไม้ที่ใช้จะเป็น ประเภทไม้ตัดแต่ง เช่น ชาดัด, ไทรคอมแพค และ โมกตัดแต่ง เป็นต้น หรืออาจจะมีการปลูกผสมกันเป็นสองระดับ คือ ไม้ระดับบน และ ไม้ระดับล่าง เพื่อให้เกิดความกลมกลืนสวยงาม
 - **พื้นที่ที่ชัชวาลขนาดใหญ่**
 - เป็นพื้นที่สำหรับรวบรวมชัชวาลจากอาคารและพื้นที่ใช้สอยต่าง ๆ มาเก็บไว้เพื่อรอการจัดเก็บของ กทม. ที่จะเข้ามาจัดเก็บชัชวาลในพื้นที่ทุกทุก 3 วัน ดังนั้นการออกแบบพื้นที่ที่ชัชวาลขนาดใหญ่จะต้องมีความเพียงพอต่อความต้องการ คือประมาณ 96 ลบ.ม.ต่อพื้นที่ทั้งหมดต่อ 3 วัน จึงควรมีจุดพักชัชวาลขนาดใหญ่ทั้งหมด 4 จุดโดยรอบพื้นที่ที่เทคนิคกรุงเทพและบพิตรพิมุข แต่ละจุดจะมีการจัดวางคอนเทนเนอร์ชัชวาลขนาด 8 ลบ.ม.ไว้จำนวน 2-3 คอนเทนเนอร์
 - การออกแบบพื้นที่โดยรอบควรมีการปิดบังมุมมองจากผู้คนที่เดินผ่านไปมา ด้วยการใช้ไม้ระแนงปิดล้อมรอบพื้นที่ 3 ด้าน ส่วนที่เหลืออีก 1 ด้านสามารถออกแบบให้เป็นประตูระแนงไม้ที่สามารถเปิด ปิด ได้ในเวลาที่มีการขนย้ายชัชวาล นอกจากนี้ยังใช้ไม้ตัดแต่งเพื่อบังสายตาและสร้างให้เกิดความกลมกลืนกับธรรมชาติ
 - การจัดวางพื้นที่ที่ชัชวาลขนาดใหญ่จะมีการเผื่อระยะพื้นที่โดยรอบเพื่อสำหรับไว้ให้รถชัชวาลสามารถเข้ามาขนถ่ายชัชวาลได้โดยไม่กีดขวางทางสัญจรหลัก
 - สำหรับในพื้นที่พระนครใต้ ซึ่งมีพื้นที่น้อยและไม่เพียงพอต่อการจัดวางคอนเทนเนอร์ดังเช่นในพื้นที่เทคนิคกรุงเทพและบพิตรพิมุข เสนอให้ใช้ถังชัชวาลแยกประเภท (แบบของกทม.) ซึ่งต้องมีการ

จัดเก็บประจำวัน และควรมีการจัดสร้างห้องเก็บชัชวาลที่มีหลังคาคลุมและมีรางน้ำโดยรอบพื้นที่ เพื่อให้ถูกสุขลักษณะและเป็นไปตามข้อกำหนดของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการจัดเตรียมพื้นที่ที่เก็บชัชวาล

2) **แนวความคิดในการออกแบบป้ายอาคาร**

- ออกแบบโดยคำนึงถึง ความโดดเด่น เป็นที่สังเกตเห็นได้ง่าย แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องมีรูปแบบที่เรียบง่าย สามารถแลกรักษาได้ง่าย มีความทันสมัย สื่อถึงความเป็นมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยี ตลอดจนมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ
- การออกแบบจะใช้วัสดุที่มีความแข็งแรงทนทาน คือ ตัวฐานจะทำด้วยคอนกรีตขัดมัน ผสมสีตามชอบในส่วนที่เป็น ตราสัญลักษณ์ หรือ ตัวเลขชื่ออาคารจะมีลักษณะเป็นประติมากรรมลอยตัวทำด้วยสแตนเลสพ่นสี หรืออะคริลิกสูงประมาณ 1.20 m. เพื่อให้เกิดความโดดเด่นออกจากพื้นหลังที่เป็นไม้ตัดแต่งจำพวกชาดัดสูง 1.50m. นอกจากนี้ควรมีการซ่อนไฟ up light เพื่อใช้ในการส่องสว่างให้เห็นป้ายได้ชัดเจนในเวลากลางคืนได้อีกด้วย

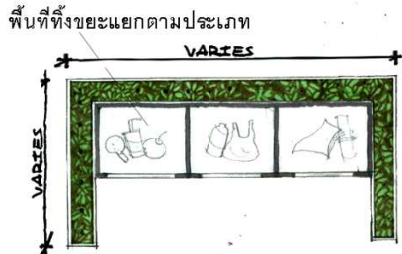
3) แนวความคิดในการเลือกใช้ดวงโคม

- การเลือกใช้ดวงโคมจะมีการแบ่งประเภทดวงโคมออกเป็น 4 ประเภทตามลักษณะการใช้งาน ได้แก่ ไฟติดผนัง ไฟทางเดิน ไฟชั้นบันได ไฟเสา โดยรูปแบบดวงโคมที่เลือกใช้จะแตกต่างกันไปตามลักษณะของพื้นที่และบรรยากาศของพื้นที่โดยรอบ โดยส่วนใหญ่ ในพื้นที่เขตนิคมกรุงเทพและปทุมธานีจะเลือกใช้ดวงโคมที่มีรูปแบบที่เรียบง่าย ทันสมัย มีความคงทนแข็งแรง และดูแลรักษาได้ง่าย เพื่อสื่อถึงความเป็นมหาวิทยาลัยด้านเทคโนโลยี ส่วนในพื้นที่ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ทั้งด้านประวัติศาสตร์ของพื้นที่และตัวสถาปัตยกรรม เช่น พื้นที่พระนครใต้ และบริเวณโดยรอบอาคารสำนักอธิการบดีพื้นที่เขตนิคมกรุงเทพ ควรเลือกใช้ดวงโคมที่มีรูปแบบร่วมสมัยกับตัวอาคารเก่าแก่ เพื่อส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศที่ดี เหมาะสมกับลักษณะของพื้นที่

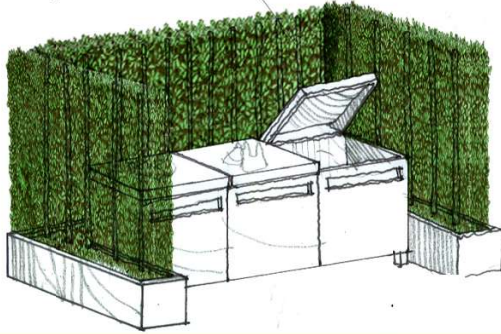
4) แนวความคิดในการเลือกรูปแบบที่นั่ง

- การเลือกรูปแบบของที่นั่งจะแตกต่างกันไปตามลักษณะการใช้งาน และตำแหน่งสถานที่ที่ตั้ง ตลอดจนการติดตั้ง แต่สิ่งหนึ่งที่สำคัญคือต้องมีความคงทนแข็งแรงและดูแลรักษาได้ง่าย
- ควรเลือกเก้าอี้ที่มีรูปแบบเรียบง่าย และมีองค์ประกอบไม่จุกจิกมากนัก สำหรับเป็นที่นั่งบริเวณริมทางสัญจรเพื่อสำหรับพักรอ หรือเป็นจุดนัดพบที่ใช้เวลานั่งพักไม่มากนัก ส่วนบริเวณที่เป็นที่นั่งพักผ่อน หรือมีกิจกรรมที่ต้องการใช้พื้นที่เป็นเวลานานจะมีการเลือกใช้ที่นั่งที่มีลักษณะเป็นชุดโต๊ะเก้าอี้
- นอกจากนี้ยังมีเก้าอี้ที่มีลักษณะติดอยู่กับกระบะปลูกต้นไม้ติดตั้งในรูปภาพอีกด้วยเป็นการออกแบบที่นั่งเพื่อเพิ่มพื้นที่พักผ่อน ช่วยให้บรรยากาศของพื้นที่แตกต่างกันออกไปและยังไม่เป็นการเสียพื้นที่ไปโดยเปล่าประโยชน์อีกด้วย
- อีกรูปแบบหนึ่งของเก้าอี้ที่เลือกนำมาใช้กับพื้นที่ที่มีความเป็นเอกลักษณ์โดดเด่น หรือ พื้นที่ที่ต้องการสร้างความเป็นจุดเด่น จะเลือกใช้เก้าอี้ที่มีรูปแบบการออกแบบพิเศษคล้ายเป็นประติมากรรมลอยตัว เช่น มีการออกแบบรูปทรงเฉพาะตัว หรือ มีการซ่อนไฟไว้ภายใน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศให้กับพื้นที่ให้มีความสนุกสนาน สร้างสรรค์ เหมาะสมกับเป็นอุทยานการศึกษา

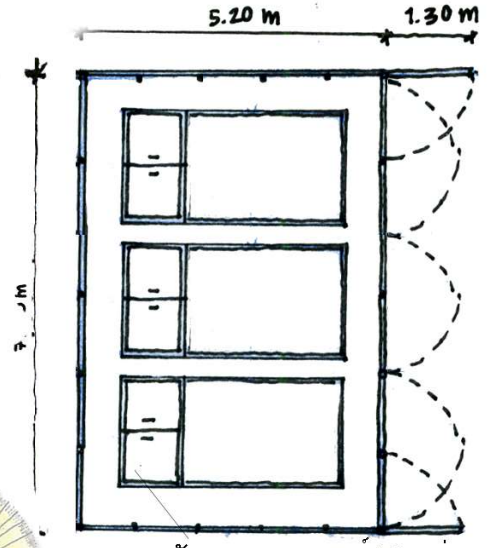
พื้นที่ทิ้งขยะขนาดเล็กแยกตาม
ประเภทจัดวางสำหรับทุกอาคาร

ชาดัด ไทรคอมแพค โมกตัดแต่ง
หรืออาจปลูกผสม สองระดับ

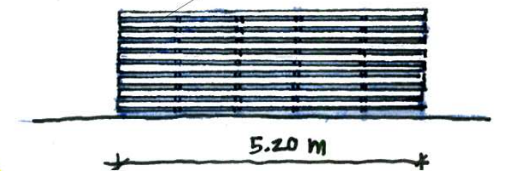
พื้นที่ทิ้งขยะขนาดใหญ่แบบคอนเทนเนอร์
จัดวาง 4 จุด รวม 10 ชุด

ถึงขยะคอนเทนเนอร์ 2-3 ชุดต่อจุด

แปลน 1:100

ระแนงไม้ ดีตามแนวนอน

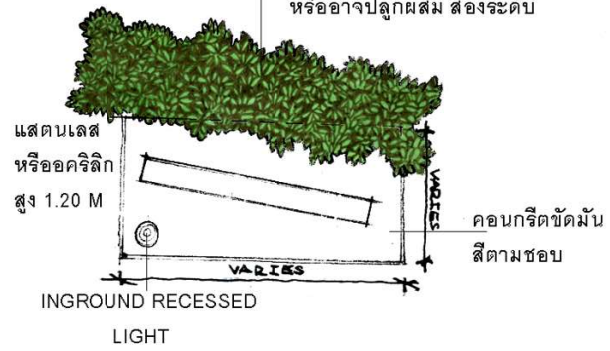

รูปด้าน 1:100

ถึงขยะคอนเทนเนอร์ขนาดมาตรฐาน
กว้าง 1.75 x ยาว 3.50 x สูง 1.68

ชาดัด ไทรคอมแพค โมกตัดแต่ง
หรืออาจปลูกผสม สองระดับ

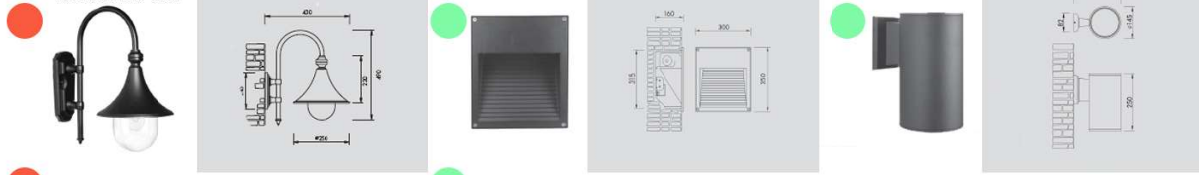

รูปแบบป้ายแสดงชื่ออาคาร

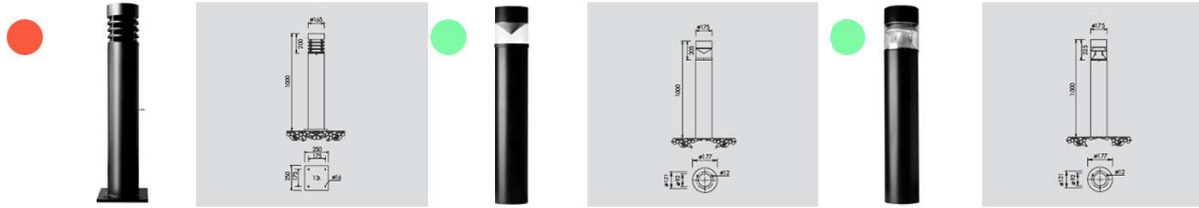
แนวคิดด้านองค์ประกอบภูมิทัศน์ 1

แนวความคิดการเลือกใช้ดวงโคม

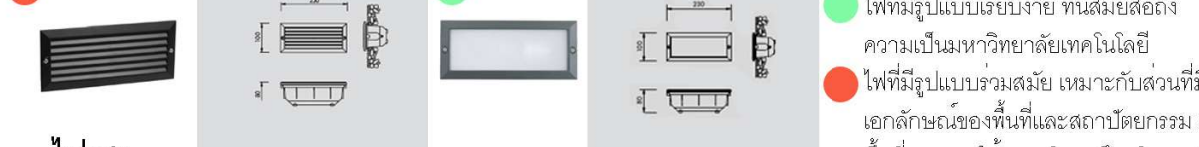
ไฟติดผนัง

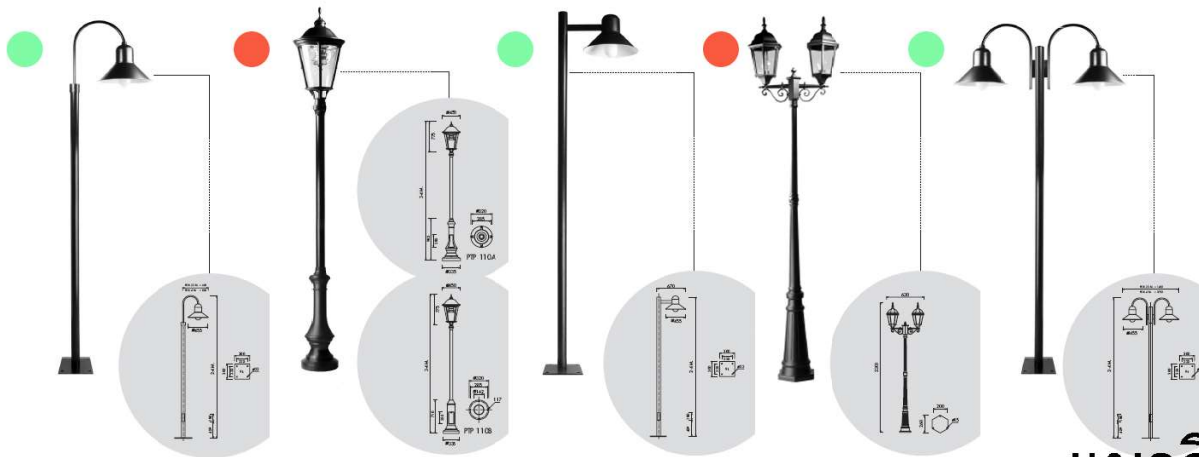
ไฟทางเดิน

ไฟชั้นบันได

ไฟเสา

LEGEND
 ● ไฟที่มีรูปแบบเรียบง่าย ทันสมัยสื่อถึง
 ความเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ● ไฟที่มีรูปแบบร่วมสมัย เหมาะกับสวนที่มี
 เอกลักษณ์ของพื้นที่และสถาปัตยกรรม เช่น
 พื้นที่พระนครใต้และบริเวณตึกอธิการบดี

แนวความคิดการเลือกใช้ที่นั่ง

5.4 รูปแบบทั่วไปของถนนและทางเดินเท้าหลัก

ระบบทางสัญจรทางรถยนต์และทางเดินเท้าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากต่อการจัดวางผังเพื่อสร้างความเป็น “อุทยานการศึกษา” ภาพตัดทั่วไป (Typical Section) ของถนนหลักและทางเดินเท้า 4 แบบนี้ แสดงให้เห็นถึงระบบการแยกทางเดินรถและทางเดินเท้าอย่างเป็นสัดส่วนตามที่ได้อธิบายไว้ในผังการสัญจร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- **ภาพตัด A** แสดงลักษณะของถนนหลักที่วิ่งตัดผ่านระหว่างส่วนกิจกรรมต่างๆของนักศึกษา ซึ่งถนนรูปแบบนี้จะประกอบด้วยทางเดินรถ ทางเดินคนและทางจักรยาน แยกกันอย่างเป็นสัดส่วน ซึ่งอาจทำได้โดยการใช่วัสดุผิวพื้นที่ต่างชนิดกันหรือใช้เสาเดี่ย (Bollard) ในการแบ่งแยก ใน option 1 แสดงทางจักรยานที่เข้าร่วมกับทางรถยนต์ ส่วนใน option 2 แสดงการรวมทางเดินเท้าและ ทางจักรยานไว้ด้วยกัน ภายใต้ทางที่มีหลังคาคลุม ซึ่งทั้งสอง option นี้จะช่วยให้ไบโอบริเวณใดบ้างนั้นขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของพื้นที่และสภาพแวดล้อมโดยรอบ เช่น อาคารเดิม และตำแหน่งต้นไม้เดิม (ถ้ามี) เป็นต้น
- **ภาพตัด B** แสดงถนนหลักที่วิ่งรอบนอกขนานกับแนวรั้วด้านทิศเหนือและใต้ของพื้นที่เทคนิคกรุงเทพ โดยถนนในบริเวณนี้จะใช้สำหรับรถยนต์เป็นหลักโดยไม่เน้นให้คนเดิน จึงไม่จำเป็นต้องจัดทางเดินเท้าแต่ให้เว้นพื้นที่ริมสองฝั่งถนนให้เพียงพอต่อการปลูกไม้ยืนต้นและไม้พุ่มเพื่อสร้างการเชื่อมต่อที่ดีและเป็นมิตรต่อภายนอก โดยภาพตัดนี้เลือกแสดงถนนทางฝั่งรั้วด้านเหนือที่ติดกับชอยนราธิวาสราชชนครินทร์ 17 ซึ่งเสนอให้เปลี่ยนเป็นรั้วโปร่งทั้งหมด
- **ภาพตัด C** แสดงทางเดินหลักสองข้างสนามฟุตบอลซึ่งเป็นถนนหลักเดิมของพื้นที่นี้ โดยเสนอให้คงความกว้างของทางเดินไว้เพื่อรองรับการสัญจรที่หนาแน่นในช่วงการเปลี่ยนคาบการเรียนการสอน รวมทั้งยังสามารถเป็นทางฉุกเฉินสำหรับรถดับเพลิง และทางบริการซ่อมบำรุงพื้นที่เมื่อจำเป็นได้ด้วย
- **ภาพตัด D** แสดงทางเดินรอง ซึ่งจะมีความกว้างน้อยกว่าทางเดินหลัก และไม่จำเป็นต้องกว้างพอสำหรับรถดับเพลิง ทางเดินประเภทนี้ควรสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายกว่าทางเดินหลัก

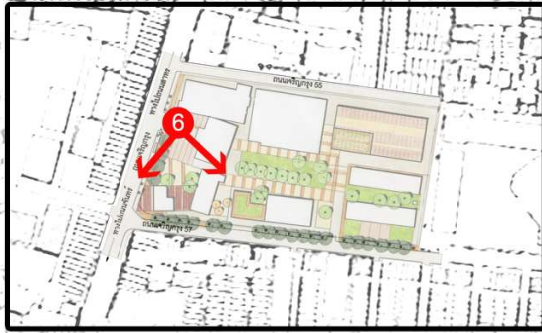
5.5 บรรยากาศโดยทั่วไปของพื้นที่

ภาพจำลองบรรยากาศเหล่านี้ เป็นการแสดงให้เห็นภาพรวมที่เปลี่ยนแปลงไปในพื้นที่มหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญเป็นอุทยานการศึกษา

- ในกลุ่มแรกจะจำลองบรรยากาศที่เกิดขึ้นหลังจากการพัฒนาในขั้นที่ 2 แล้วเสร็จ
 - 1) **ทางเข้าด้านถนนราธิวาสราชชนครินทร์** แสดงให้เห็นบรรยากาศที่เปิดโล่งแสดงการต้อนรับมากขึ้นด้วยการเปลี่ยนรั้วเป็นรั้วโปร่งและใช้ไม้พุ่มเตี้ยหรือไม้คลุมดินแทนไม้พุ่มสูงตามแนวรั้วด้านนอกของมหาวิทยาลัย ส่วนตำแหน่งของป้ายนั้น เสนอให้อยู่บริเวณมุมของทางเข้าซึ่งทำมุมเฉียงเล็กน้อยกับถนน เพื่อให้สังเกตเห็นได้ง่ายขึ้น

- 2) **มุมมองจากทางเข้าถนนราธิวาสราชชนครินทร์สู่สนามฟุตบอล** แสดงให้เห็นถึงการเปิดมุมมองที่โล่งกว้างสู่สนามฟุตบอล รวมทั้งการใช้บ่อน้ำเตี้ยและน้ำพุในการช่วยเน้นความสง่างามของทางเข้าหลัก
- 3) **ทางเชื่อมพื้นที่เทคนิคกรุงเทพและพิพิธภัณฑ์** แสดงให้เห็นถึงการเชื่อมต่อที่ชัดเจนและเชื่อมโยงเป็นพื้นที่เดียวกันมากขึ้น โดยเกิดจากการเปลี่ยนรั้วทางพื้นที่เทคนิคกรุงเทพเป็นรั้วโปร่งและการเจาะทางเข้าให้ตรงกัน รวมทั้งทำผิวถนนในส่วนทางเชื่อมต่อ ให้มีลักษณะเป็น “ทางเดินเท้า” มากกว่า “ถนน” เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับผู้สัญจรทางเท้า
- 4) **ทางเข้าด้านถนนนางลิ้นจี่** แสดงการเปิดมุมมองที่โล่งโปร่งขึ้นสำหรับสำนักอธิการบดี โดยการย้ายหอพระไปไว้ด้านข้างของทางเข้าใหม่ และปรับรูปร่างของสระน้ำให้น้ำสายตาสู่ตัวอาคารมากขึ้น รวมทั้งการปรับปรุงพื้นที่โดยรอบสระน้ำให้ใช้เป็นพื้นที่พักผ่อนที่ร่มรื่นและเอื้อประโยชน์ในการพักผ่อนของผู้ใช้พื้นที่มากยิ่งขึ้นด้วย
- 5) **ทางเข้าหลักในพื้นที่พิพิธภัณฑ์ แสดงบรรยากาศ** ของทางเข้าที่มีอยู่เดิมที่ถูกปรับให้เป็นทางเข้าหลัก (บริเวณหน้าอาคาร 4) การเปลี่ยนสนามบาสเก็ตบอลเป็นสนามโ齡และการย้ายที่จอดรถทั้งหมดไปอยู่ในอาคารใหม่ทางด้านหลัง ทำให้เกิดบรรยากาศของทางเข้าที่เชื้อเชิญและสร้างบรรยากาศที่สวยงามผ่อนคลาย เหมาะสมกับการเป็นอุทยานศึกษามากยิ่งขึ้น
- 6) **ทางเข้าพื้นที่พระนครใต้** แสดงให้เห็นภาพทางเข้าที่สง่างามส่งเสริมมุมมองของอาคาร 1 ซึ่งเป็นอาคารอนุรักษ์มากยิ่งขึ้น โดยการย้ายที่จอดรถไปไว้ด้านหลังและปรับพื้นที่บริเวณด้านหน้าอาคารให้สวยงามในลักษณะ “plaza” รวมทั้งการรื้อถอนอาคาร 9 และสร้างอาคารใหม่ที่มีขนาดเล็กลงขึ้นแทนที่นั้น ทำให้เกิดการเชื่อมต่อของพื้นที่เปิดโล่งหน้าอาคาร 2 สู่นำอาคาร 1 ได้ดียิ่งขึ้น
- 7) **ภายในพื้นที่เทคนิคกรุงเทพ ส่วนที่เชื่อมต่อกับพื้นที่พิพิธภัณฑ์** แสดงการเปิดโล่งของใต้ถุนอาคารซึ่งช่วยในการสร้างการเชื่อมต่อทั้งทางสายตาและการใช้งานของบริเวณโดยรอบพื้นที่เทคนิคกรุงเทพ พื้นที่พิพิธภัณฑ์ นอกจากนั้นยังช่วยในการระบายอากาศระหว่างพื้นที่ courtyard เล็กๆที่เกิดขึ้นระหว่างอาคารต่างๆได้อีกด้วย

พื้นที่พระนครใต้

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

LEGEND

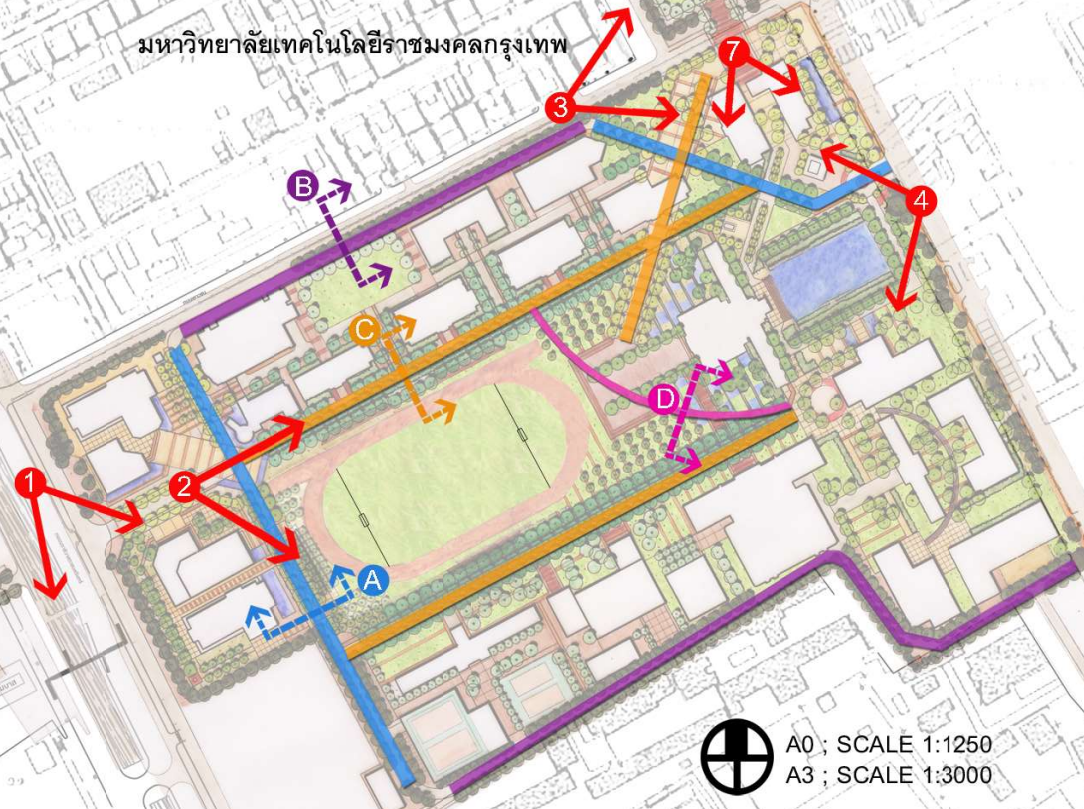

สัญลักษณ์แสดงตำแหน่งรูปตัด

ขยายรายละเอียดทางสัญจร

สัญลักษณ์แสดงจุดมุมมอง

ทัศนียภาพ

A0 ; SCALE 1:1250

A3 ; SCALE 1:3000

KEY PLAN แสดงตำแหน่งรูปตัดและทัศนียภาพ

๑ ๑ 1. ทางเข้าด้านถนนนราธิวาสราชนครินทร์

ภาพจำลองบรรยากาศ

- มองเห็นได้ยากจากถนน
- แนวไม้พุ่มบังแนวสายตาเมื่อขึ้นรถยนต์
- ร้วทึบ ไม่สร้างความเปิดเชื่อมกับสาธารณะ

ต้นแบบพะยะชาวนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชงมทลกรุงพ

ดเตรียมโดยบริษัท ดี.เอส.บี.แอสโซซิเอตส์ จำกัด

2. มุมมองจากทางเข้าถนนราธิวาสราชนครินทร์สู่สนามฟุตบอล

ภาพจำลองบรรยากาศ

- ถูกบดบังด้วยร้านสวัสดิการ และที่จอดรถยนต์
- ไม่แสดงลักษณะเปิดโล่ง เชื้อเชิญ

ภาพที่ควรมองเห็นเพื่อแสดงบรรยากาศของมหาวิทยาลัย

3. ทางเชื่อมพื้นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพบริเวณเชื่อมต่อพื้นที่เทคนิคกรุงเทพและพื้นที่บพิตรพิมุข

- เส้นทางเชื่อมต่อไม่สะดวก และอาจเกิดอันตรายจากรถยนต์
- ขาดการเชื่อมต่อทางสายตา เนื่องจากทางฝั่งพื้นที่เทคนิคกรุงเทพเป็นรั้วทึบ

- ทางเท้าฝั่งพื้นที่เทคนิคกรุงเทพแคบมาก

4. ทางเข้าด้านถนนนางลิ้นจี่

- หอพระ ถึงแม้มีความสง่างามแต่บังคับมุมมองสำนักอธิการบดี

- พื้นที่โล่งขนาดใหญ่ แต่ใช้งานได้น้อยมาก เพราะเป็นถนนและสระน้ำขนาดใหญ่

5. ทางเข้าพื้นที่บพิตรพิมุข (อาคาร 4 & สนามบาสเก็ตบอล)

- ร่มรื่น แต่พื้นที่ส่วนมากถูกใช้เป็นที่จอดรถยนต์
- ไม่แสดงลักษณะเปิดโล่ง เชื้อเชิญ
- สนามบาสฯและอาคาร 3 กั้นการเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่สองส่วน

ผังแม่บทระยะยาวมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จัดเตรียมโดยบริษัท ดี.เอส.บี.แอสโซซิเอตส์ จำกัด

6. ทางเข้าพื้นที่พระนครใต้

- ลานจอดรถบังอาคารอนุรักษ์
- อาคาร 9 ไม่แสดงการต้อนรับ เชื้อเชิญ และบดบังอาคาร 2

ผังแม่บทระยะยาวมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครใต้

จัดเตรียมโดยบริษัท ดี.เอส.บี.แอสโซซิเอตส์ จำกัด

7. ภายในพื้นที่เทคนิคฯ ส่วนเชื่อมต่อกับบพิตรฯ

- ควรจัดเป็นพื้นที่กิจกรรมส่วนรวมของนักศึกษา เพื่อสร้างการเชื่อมต่อทั้งทางกายภาพและทางพฤติกรรมระหว่าง 2 พื้นที่

ภาพจำลองบรรยากาศ

ผังแม่บทระยะยาวมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

จัดเตรียมโดยบริษัท ดี.เอส.บี.แอสโซซิเอตส์ จำกัด